

Revista Electrònica
de Poesia

Aula de Poesia de Barcelona

<http://www.ub.es/aulapoesiabarcelona>

LLUÍS FREIXAS: LA CONFEDERACIÓ DE LES ÀNIMES (3 poemes)

Traducció de Jordi Virallonga

TRENTA-SET GRAUS

Ara cavalls i sol, pendís salvatge,
la sang que empeny la curvatura dòcil
de les venes: t'encalço com una ombra
molla d'afany i vent entre pollancre,
contra la porta closa de la casa,
darrere el cotxe, entre els diaris vells
i les bufandes, a la cala breu
que els pins amaguen, bàrbar d'un instant
en guerres passatgeres. Construeix-me,
ordena cada pedra del silenci
que sóc l'infern i el cel que no vindran:
el busco el cos, les mans, els ulls i l'ànima.

TREINTA Y SIETE GRADOS

*Ahora caballos, sol, cuesta salvaje,
la sangre empuja la curvatura dócil
de las venas. Te acoso como sombra
empapada de afán y aire entre chopos,
contra la puerta obstruida de la casa,
detrás del coche, entre diarios viejos
y las bufandas, en la cala breve
tras los pinos, por un instante bárbaro
en guerras pasajeras. Constrúyeme,
ordenas cada piedra del silencio
que soy el cielo y el infierno ausentes:
te busco el cuerpo, manos, ojos y alma.*

LA NIT OBRERA

Perquè sovint et sé cansada i fosca
com jo mateix, clavat al gris del dia,
ferro forjant-se, roent, a l'enclusa,
quina gràcia sirenes i trompetes,
claredats d'organdí, càntics dolcíssims,
vels vellutats de cel i aigües marines,
magmes tel·lúrics, forces insondables.
No m'ha tocat cap ala d'àngel, sóc:
en el soroll de la farga, edifico.

LA NOCHE OBRERA

*Porque a veces te sé lasa y oscura
tal yo mismo, justo en el gris del día,
hierro fraguando, al rojo, en el yunque,
qué gracia las sirenas y trompetas,
claridad de organdí, cantos dulcísimos,
terciopelos de cielo, aguas marinas,
magmas terrosos, fuerzas insondables.
No fui tocado por un ángel, soy:
en el ruido de la fragua, edifico.*

PREGUNTA (INFANTIL) AL PARE

Qui t'ha robat el cos?
Voldries dir-m'ho?
Voldries dir-me qui et suplanta?
Si recordo (i et veig ara mateix)
les camises tan blanques dels diumenges,
aquell afany per fer-te el nus
tan pulcre de la corbata,
i també et veig jugar als escacs,
i fent-me voleiar
amb braços colossals
de déu pagà o heroi de còmic.
No voldràs dir-m'ho?
Aquestes cames adormides,
immòbils sense ajuda,
també són el meu pare?

PREGUNTA (INFANTIL) AL PADRE

*¿Quién te ha robado el cuerpo?
¿Quieres decírmelo?
¿Quieres decirme quién te suplanta?
Si recuerdo (y te veo ahora mismo)
las camisas tan blancas de domingo,
el afán aquel por hacerte el nudo
tan pulcro de la corbata,
y te veo jugar al ajedrez,
y haciéndome volar
con brazos colosales
de dios pagano o de héroe de cómic.
¿Quieres decírmelo?
¿Estas piernas dormidas,
inmóviles sin ayuda
también son mi padre?*